Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobce R. M., zastoupeného Mgr. Janem Mrázkem, advokátem v Praze 3, Žerotínova 37, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2006, čj. OAM-1405/VL-20-11-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 1. 2007, čj. 29 Az 28/2006 - 20,

takto:

I. **Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**
III. **Odměna advokáta Mgr. Jana Mrázka se určuje částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 4. 2006, čj. OAM-1405/VL-20-11-2005, neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 16. 1. 2007, čj. 29 Az 28/2006 - 20, zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických znaků se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, dostupném na www.nssoud.cz.

V posuzované věci stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud se proto otázkou přijatelnosti kasační stížnosti zabýval pouze v obecné rovině za použití kritérií nastíněných ve shora citovaném usnesení.

Stěžovatel v kasační stížnosti především namítl, že rozsudek soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], neboť soud v rozsudku v podstatě pouze konstatoval názory žalovaného a nevypořádal se se všemi žalobními body. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že namítané pochybení krajského soudu – pokud by bylo shledáno - by mohlo představovat *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele,* ve smyslu shora citovaného usnesení. Nejvyšší správní soud však v posuzované věci shledal, že krajský soud se v napadeném rozsudku dostatečně vypořádal se všemi žalobními námitkami a rovněž řádně a dostatečně konkrétně odůvodnil, proč se ztotožnil s názorem žalovaného; odůvodnění rozsudku je logické, vnitřně konzistentní a dostatečně srozumitelné.

Stěžovatel dále namítl, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], když kvalifikoval stěžovatelovy problémy na Ukrajině (výhružky ze strany příbuzných jeho muslimské přítelkyně) jako soukromé problémy a objektivně nezjistil spory vyplývající z konfliktu pravoslavného a muslimského náboženství na Ukrajině a hodnověrně neprověřil vztah státních orgánů k těmto sporům. K tomu Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnými otázkami se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, z nichž lze namátkou uvést např. rozsudky ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 18. 12. 2003, čj. 4 Azs 38/2003 - 36, ze dne 2. 3. 2005, čj. 4 Azs 271/2004 - 58, a ze dne 31. 1. 2007, čj. 2 Azs 81/2006 - 85, všechny dostupné na www.nssoud.cz. V této souvislosti lze odkázat rovněž na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 10. 2001, čj. 7 A 754/2000 - 28, které již citoval žalovaný ve svém rozhodnutí v posuzované věci. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura správních soudů tedy poskytuje dostatečnou odpověď na kasační námitky stěžovatele.

Za situace, kdy stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2x 2100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání k soudu týkající se věci samé) a dále 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 4800 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu